

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 5 / číslo 3 / září 2023

**Pouze dvě věci jsou nekonečné. Vesmír
a lidská hloupost. U té první si tím
však nejsem tak jist.**

—
Albert Einstein

SLOVO PREZIDENTA

Vážení kolegové, přátelé,

letošní léto ukázalo svoji nelibostnou spalující tvář – prakticky celá jižní Evropa byla v červenci tvrdě zkoušena suchým žárem, který vyústil v rozsáhlé, devastující požáry a následně či v jiných oblastech zase hrozí rozsáhlé povodně způsobené přívalovými dešti. Tyto mimořádné výkyvy počasí jsou nepochybně projevem změny klimatu a dají se již dnes považovat za reálnou bezpečnostní hrozbu – riziko pro řádné fungování států a nadnárodních celků. Je nezbytné se systematicky a důsledně na tyto extrémní jevy zaměřit a infrastrukturu se na ně připravovat.

V červenci byla zahájena ukrajinská protiofenziva, která má za cíl vytlačit invazní Rusko z okupovaných území. Summit NATO poskytl Ukrajině nepřímé bezpečnostní záruky a výhledové členství po skončení válečného konfliktu. Současně je nezbytné vést intenzivní politická (diplomatická) jednání.

V červnu ČAKO uskutečnila Křeslo pro hosta – setkání s osobností české bezpečnostní komunity. Hned dvě významné osobnosti – plk. doc. PhDr. Felix Černocho, CSc. (emeritní rektor a dlouholetý expert Ministerstva obrany ČR) a pan Roman Cabálek (emeritní generální ředitel Microsoft ČR a současný generální ředitel Dell Technologies ČR, odborník na kybernetickou bezpečnost, informační technologie a management) se vyznali ze své životní a profesní dráhy. Jejich erudovaný přednes včetně bohaté diskuse se dočkal výborných ohlasů členů i hostů ČAKO. Více čtěte v CZAFO

3/2023 a na našem webu www.cakomise.cz.

Na konci června se zástupci ČAKO zúčastnili Pietního shromáždění k uctění památky obětí politických procesů (M. Horáková a další) ve věznicí Praha – Pankrác. Na akci přednesl projev i Prezident a generál ČAKO.

Na začátku července proběhl „Historický vojenský festival“ na zámku Tábor – Měšice. Spolupřáteli festivalu byly ČAKO a měšická samospráva. Zájem veřejnosti byl značný a ohlasy příznivé.

Opět organizován je výjezd delegace ČAKO na výroční slavnostní pietu za padlé vojáky v misích NATO, která bude 9. 9. provedena péčí NATO Memorial Federation ve francouzském Fréthunu.

Součástí programu delegace bude i oficiální navštívení Royal British Cemetery v Berlíně, při-

čemž na obou místech bude položen věnec ČAKO. Spolupráce s francouzskými, německými a anglickými partnery je pro ČAKO významná a určující.

Koncem září chystáme tradiční Slavnostní svatováclavské setkání v Praze, na kterém zazní bezpečnostní projevy a budou oceněny osobnosti bezpečnostní komunity ČR. Blíže v příštím čísle CZAFO.

Vigilantibus iura (scripta sunt) – vincit omnia veritas!

Přeji všem klidný konec léta a plodný podzim plný úspěšných výzev a osobní pohody!

Váš
Doc. Pavel Bílek

HIROŠIMA A NAGASAKI

Dne 6.8. si připomínáme 78 let od jaderného útoku USA na Hirošimu. Zemřelo cca 140 tisíc lidí, za další 3 dny následoval jaderný útok na Nagasaki.

Teprve poté došlo dne 2.9. 1945 k podpisu bezpodmínečné kapitulace Japonského císařství a tím k ukončení 2. světové války.

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

NOVÝ PŘEDSEDA ÚSTAVNÍHO SOUDU ČR

Dne 4. 8. jmenoval prezident republiky Petr Pavel novým předsedou Ústavního soudu Josefa Baxu, bývalého předsedu Nejvyššího správního soudu. Jmenování je účinné ke dni 8. 8.

Ve funkci střídá Pavla Rychetského, který Ústavní soud vedl uplynulých 20 let.

Josef Baxa je obecně respektovaným soudcem a uznávanou osobností s morální integritou.

Ústavní soud ČR je vrcholným orgánem ochrany ústavnosti a základních práv a svobod. Jeho řádná činnost je zásadní pro naplnění českého ústavního systému.

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

JUDr. Josef BAXA, nový předseda Ústavního soudu, prezident ČR Petr PAVEL, armádní generál v. v., a končící předseda Ústavního soudu JUDr. Pavel RYCHETSKÝ.

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA

TSCHECHIENS PRÄSIDENT PAVEL TRAF SICH IN SELB MIT SÖDER UND POSSELT

Ein grenzüberschreitendes Treffen fand am vergangenen Freitag in der bayerischen Grenzstadt **Selb** statt, wo die Eröffnung der bayerisch-tschechischen Freundschaftswochen gefeiert wurde. Tschechiens Präsident **Petr Pavel** kam auf einem bayerischen Motorrad dorthin, um sich mit Bayerns Ministerpräsident **Markus Söder** und **Bernd Posselt**, dem Sprecher der Sudetendeutschen Landsmannschaft, auszutauschen.

Im Zuge dessen bedankte er sich bei **Posselt** für „verbesserte Beziehungen“, sagte wörtlich:

„Ich begrüße den Wandel in der Sudetendeutschen Landsmannschaft und möchte mich bei Bernd Posselt bedanken, ich schätze es wirklich hoch“.

MEMORIÁL ČESKO-NĚMECKÉHO PŘÁTELSTVÍ/MEMORIAL DER DEUTSCH-TSCHECHISCHEN FREUNDSCHAFT

zámecký park barokního zámku Tábor-Měšice. Vystavěla a dotovala Mag. Bärbel Berwidová-Buquoyová, 1. tajemnice Obvodního soudu Berlín-Wedding v. v.

Foto: Zdenka Pustayová

Vor allem die Zeitungen „Právo“ und „Lidové noviny“ berichteten darüber ausführlich, genauso wie zahlreiche Internetforen in Tschechien, wobei

mindestens ebenso intensiv darüber diskutiert wird, ob es für einen Präsidenten „standesgemäß“ ist, mit dem Motorrad zu reisen (finden über zwei Drittel

sympathisch) wie, den „höchsten Sudetendeutschen“ zu treffen – gerade vor dem „Sudetendeutschen Tag“ in Regensburg, der diesen Freitag beginnt, hat das neben der symbolischen wohl auch eine historische Dimension.

(Sudetendeutscher Pressedienst (SdP), Nr. 62, 2023)

(Překlad z němčiny Bc. Christiane Berwidová-Kawellová, M.A.)

ČESKÝ PREZIDENT PAVEL SE V SELBU SETKAL SE SÖDEREM A POSSELTEM

Přeshraniční setkání se uskutečnilo minulý pátek v bavorském pohraničním městečku **Selb**, kde byly zahájeny oslavy Bavorsko-české týdny přátelství.

Český prezident **Petr Pavel** se tam dostavil na bavorském motocyklu, aby si vyměnil názory s bavorským předsedou vlády **Markusem Söderem** a **Berndem Posseltem**, mluvčím Sudetoněmecké župy.

Při této příležitosti se prezident poděkoval u **Posselta** za

„zlepšení vztahů“, přičemž prohlásil doslova:

„Vítám změnu v Sudetoněmecké župě a chtěl bych za to Berndu Posseltovi poděkovat. Opravdu to hodnotím velice kladně.“

Především tisk, „Právo“ a „Lidové noviny“, o tom psaly velice obsírně, tak jako rovněž celá řada internetových příspěvků v Česku. Přičemž se horlivě diskutovalo o tom, zda-li je pro prezidenta „přijatelné“, vydat se do zahraničí na motocyklu. Dvě tře-

tiny příspěvků cestu tímto způsobem schvalovaly. Prezidentova návštěva je nejvyšším vedením sudetských Němců považována, s přípravou „Sudetoněmeckého srazu“ v Regensburgu, nikoli pouze za symbolický akt, nýbrž za projev historického významu.

(Sudetoněmecká tisková služba /SdP/, čís. 62., 2023)

5 ZPŮSOBŮ, JAK VYTVOŘIT DOKONALOU OMLUVU...

Americký časopis **TIME** otiskl zajímavé myšlenky psychologie úspěchu tří docentek vysoké školy Oberlin College (US stát Ohio) pod názvem „5 ways to craft the perfect apology“. Jde v nich o umění vytvořit správnou omluvu.

1. Nic neuspěchejte... „Je nutné si omluvu nejdříve řádně rozmyslet a formulovat, než vyslovit nějaký formální blábol“, říká sociální psycholožka Cindy Frantzová z americké Oberlin College, která zkoumala, jak načasování ovlivňuje účinnost omluvy. „Zjis-

tili jsme, že všeobecně existuje pokušení se rychle omluvit. Ovšem jde pouze o to celý incident uzavřít a pokračovat dál. Tato primitivní snaha však prospívá pouze pachatelům, ale v žádném případě neodpovídá potřebám oběti,“ dodává Cindy Frantzová. „Můžete poskytnout účinnou omluvu, dokud poškozená strana uvěří, že plně chápete, co jste udělali špatně. Pokud bude omluva pouhou frází, **nebude to považováno za upřímné.**“

2. Začněte konkrétními pojmy a nic neokecávejte...

„Použijte slova ‚omlouvám‘ se nebo je ‚mi líto‘ a zdůvodněte je. Volba místo toho pro fráze jako

‚promiňte‘ nebo mrzí mě co se stalo‘, často celou věc zamlžují a k žádné omluvě nevedou. Mají pouze neurčité obrysy omluvy, ale ve skutečnosti žádnou omluvou nejsou“, říká Marjorie Ingall, spoluautorka nové knihy **„Sorry, Sorry, Sorry: The Case for Good Apologies“**.

Navíc, když řeknete, že něčeho „litujete“, zaměříte se nejen na vás a vaše emoce, ale i na povahu ukřivděné osoby.

3. Přijměte svůj díl zodpovědnosti!

Proč byste se měli omlouvat, když jste na vině oba?

„To je přesně otázka, se kterou se mnoho lidí potýká“, tvrdí docentka Schumannová – „a jistě, často existuje dvojitá odpovědnost. Ale je nutné pouzbuzovat lidi, aby se skutečně zaměřili na převzetí odpovědnosti za tu část konfliktu, za kterou jsou odpovědní.“ Říká docentka. Dále uvádí: „Vyhně-

te se nutkání formulovat to jako „Omlouvám se, že jsem Vás urazil, ale Vy jste učinil vůči mně totéž“. Sklon k tomu je „normální, protože chceme zasadit své chování do kontextu a upozornit na skutečnost, že jsme také zranění“. Nic to ovšem nevyřeší a mohlo by to dokonce vést k eskalaci konfliktu...

4. Ujasněte si, jak plánujete věc urovnat...

Jedním ze základních prvků omluvy je odškodnění. „Někdy“, říká docentka Schumannová, „je to možné přímým způsobem. Když rozbijete jejich symbolickou „oblíbenou sklenici na víno“. Kupte jim novou prostřednictvím peněžní odměny. Jestliže tak neučiníte, vzniká dojem, že „smrdíte pětní-

kem“. Pokud to není možné, zvažte symboličtější formy omluvy. Pakliže, například kritickým komentářem, zraníte něčí city, dejte jasně najevo, že jste se nevhodně vyjádřili. Někdy nemůžete napravit to, co se stalo, ale můžete přemýšlet o tom, že se vztah pohne kupředu, v případě dobré vůle. Můžete sdělit i slib, že se to nebude opakovat. Je důležité, aby druhá osoba slyšela, že to nebude pokračovat.“ ...a mohla vám věřit, že v budoucnu zlepšíte své chování.“

5. Nečekejte na odpuštění

Nikdy nečekejte žádné odpuštění. Okamžitá omluva je výchozím bodem celého problému. Zejména u těžkých urážek, bude poškozená osoba často potřebovat čas a prostor na uklidnění.

a je důležité na ní netlačit. Může být lákavé navázat na něco jako „Co se děje? Omluvil jsem se - tak oč vlastně jde?“ To je naprosto kontraproduktivní reakce. Místo toho, Schumannová navrhuje začít takto: „Chápu, že má omluva nevyřeší všechno, a chci i nadále dělat, co je v mých silách, abych to napravil. Doufám, že i když nejste připraveni mi odpustit, jste ochoten se mnou spolupracovat, abychom se dostali do bodu, kdy se můžeme jednoznačně pohnout vpřed“. To může dokonce vyvolat velice lukrativní spolupráci...

(Překlad z angličtiny J. B-B)

ŘEDITEL BRITSKÉ ROZVĚDKY V PRAZE

Šéf britské rozvědky MI6 Richard Moore na své návštěvě ČR v Praze uvedl, že se v současnosti více než Ruskem zabývá Čínou.

MI6 je prestižní, respektovanou výzvědnou službou s působností v oblasti mezinárodní bezpečnosti.

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

Richard Moore

Dne 20.7. 1944 byl uskutečněn pokus o likvidaci nacistického vůdce a tyрана Adolfa Hitlera. Atentát provedl plk. Claus von Stauffenberg. Ačkoli operace Valkýra nebyla úspěšná, je připomínkou, že je povinností (nejen Němců) zachovat zemi demokratickou vlastním odbojem.

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

Plukovník Claus Schenk hrabě Stauffenberg

30 LET VOJENSKÉ SPOLUPRÁCE

V letošním roce si Česká republika připomíná třicetiletou spolupráci s národními gardami Texasu a Nebrasky. Při této příle-

žitosti se uskutečnila ve Washingtonu D. C. konference k 30. výročí projektu State Partnership Program. Zúčastnil se jí náčel-

ník Generálního štábu Armády ČR generálporučík Karel Řehka. Během své cesty do Spojených států amerických zavítal také do

Pentagonu a jednal se zástupci Atlantické rady.

Česká republika spolupracuje s Texaskou a Nebraskou národní gardou již 30 let.

Spolupráce Armády ČR s národními gardami Texasu a Nebrasky se týká zejména rozvoje vojenských schopností a probíhá během společných výcvikových a vzdělávacích aktivit. Armády si vyměňují zkušenosti v oblasti

likvidace improvizovaných výbušných zařízení, ochrany proti zbraním hromadného ničení, kybernetické bezpečnosti, výcviku stíhacích pilotů v tankování za letu a předsunutých leteckých návodcích.

Pavel Bílek a Jaroslav Prošek

Jaroslav Prošek, MBA, výkonný tajemník ČAKO

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA

KŘESLO PRO HOSTA – SETKÁNÍ S OSOBNOSTÍ ČAKO

Muzeum Policie ČR, Praha-Karlov

V úterý 6. 6. 2023 se v Muzeu Policie ČR na pražském Karlově uskutečnilo již páté Křeslo pro hosta – setkání s osobností české bezpečnostní komunity.

Tentokrát jsme uvítali hned dvě vzácné osobnosti: plk. doc. PhDr. Felixe Černocho, CSc. (emeritní rektor a expert rezortu obrany) a pana Romana Cabálka (emeritní generální ředitel Microsoft ČR a současný generální ředitel Dell Technologies ČR).

Křeslo pro hosta vedl a s hosty rozmlouval prezident a generál ČAKO doc. Pavel Bílek. Ten představil gen. řed. Romana Cabálka jako špičkového a úspěšného manažera a odborníka v oblasti kybernetické bezpečnosti, umělé inteligence a celého odboru IT. Jmenovaný ve své bri-

lantní řeči poukázal na aktuální bezpečnostní hrozby a význam informačních technologií pro dnešní společnost, to vše s využitím vlastního profesního a životního příběhu. Dále doc. Pavel Bílek uvedl doc. Felixe Černocho jako významného akademika celoživotně působícího v českém rezortu obrany a posléze i jako rektora civilních VŠ. Jmenovaný se ve svém projevu zabýval historickým vývojem společnosti (válka – mír) a originálně vystavenou teorií tzv. paxologie.

Diskusi obou hostů s plénum moderoval Ing. Petr Masopust, pplk. ČAKO, přičemž tato byla bohatá a současně koncentrovaná na recentní společenský vývoj a názory pozvaných osobností na něj.

Vrcholem Setkání se stalo předání vysokého ocenění ČAKO, kterým je Čestné uznání ČAKO, za významný přínos pro českou bezpečnostní komunitu. Toto ocenění převzaly obě výše uvedené osobnosti, a to z rukou doc. Pavla Bílka, prezidenta a generála ČAKO.

Slavnostní ráz celé akce byl umocněn živým doprovodem virtuózní trubky v podání Mgr.

Miloslavy Trungelové za přítomnosti cca 40 členů a hostů ČAKO.

Po skončení oficiálního programu následovalo neformální diskusní setkání s občerstvením.

Těšíme se na další konkrétní odbornou spolupráci!

Doc. Pavel Bílek,
Prezident a generál ČAKO

MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ ČÁST 12: PŘI VÝSLECHU (JSEM NESMĚL ZEMŘÍT...)

"After you confess, can you fill out this survey to help us improve our interrogation methods?"

„Poté, co jste se přiznal, vyplňte tento dotazník, který nám pomůže zlepšit naše vyšetřovací metody.“ (CN Collection, USA)

Ing. Jaroslav MAŠEK byl v době totality politickým důstojníkem (politruk), takže praktiky komunistické rozvědky a StB tehdejší ČSSR dobře znal...

Buquoy: „Pane majore, dne 03. listopadu 1982 jsem byl zatčen orgány StB a 5 hodin vyslýchán 3 důstojníky StB až do úplného psychického vyčerpání. Generál GORDON, vrchní velitel britských ozbrojených sil v Západním Berlíně, mne upozornil, kdybych byl zatčen, abych se přiznal k tomu, že pracuji pro britskou výzvědnou službu BIC, neboť to prý ze mne stejně vymlátí a mohli by mě u toho zabít. Nikdo ovšem na mne ruku nevztáhl, takže jsem se nemusel k ničemu přiznávat. Co si o tom myslíte?“

Mašek: „Pane doktore, informace generála GORDONA je mylná. Při politických výsleších bylo od roku 1962 fyzické násilí přísně zakázáno. Ovšem psychickému teroru a zastrasování jste mohl být vystaven, to ano.“

Buquoy: „Během těch pěti vyčerpávajících hodin, jsem nesměl nic jíst ani pít. V kapse u kabátu jsem měl zabalenou housku s paštikou. Tu mi okamžitě odebrali a někam jí odnesli. Dokonce mě nepustili ani na záchod, takže jsem si i částečně namočil do kalhot. To přeci lze vykládat jako fyzické mučení.“

Mašek: „Na první pohled ano, ale nikdo Vás tím nechtěl mučit. Jednalo se o bezpečnostní opatření, abyste se při výslechu neotrávil. Proto housku odnesli pryč na průzkum do laboratoře. Na záchod Vás nechtěli pustit, abyste nevskočil z okna. Kdybyste během výslechu spáchal sebevraždu, byl by to až neuvěřitelný průser a celá věc by musela být postoupena dokonce Moskvě. V té době jste již nebyl státním občanem ČSSR, nýbrž pouze SRN. Za žádných okolností jste nesměl při výslechu zemřít. Kdyby se navíc zjistilo, že jste britsko-německým agentem a zemřel jste při výsle-

chu, ten průser si vůbec nedovedu představit. Již tehdy se dělalo vše pro to, aby se vztahy se západem uvolňovaly a teď tohle? Hrůza!“

Buquoy: „Ostatně housku s paštikou už mi nevrátili. To, co mě udivovalo, byla skutečnost, že mi neprohledávali kapsy, nýbrž soustavně osahávali límec mého kabátu. Snad mysleli, že tam mám zašité nějaké tajné zprávy?“

Mašek: „To v žádném případě. Pátrali pouze po tom, zdali v límci nemáte zašitou kapsli s cyankálí. Za žádných okolností jste nesměl při výslechu zemřít. I co se týká psychického teroru, určitě byl ve vedlejší místnosti připraven lékařský personál. Kdybyste omdlel, okamžitě by Vás převezli do nemocnice. Prostě při výslechu jste jim zemřít nesměl. Neušiml jste si zdali venku neparkuje sanitka?“

Buquoy: „Při odchodu z budovy jsem si všiml, že tam sanitky byly a to dokonce dvě. Ostatně, proč mě pět hodin vyslýchali kvůli odboji proti komunistickému režimu a nikoli za špionáž, aby mohli zjistit pro kterou západní zpravodajskou službu pracuji. Ve smyslu pokynu generála GORDONA bych se ke všemu přiznal.“

Mašek: „Oni sice určitě tušili, že byste mohl být západním vyvědčákem, ale neměli pro to žádné důkazy, neboť jste nebyl při žádné špionážní činnosti přistižen. Nikdy u vás celníci žádné veřejnosti nepřístupné materiály neobjevili, ačkoliv jste byl na hranicích vždy velmi důkladně profilován. Na fotokopie materiálů z archívů ČSSR Vám podplukovník NEČÁČKÝ zařídil vývozní povolení a uvážet veřejný regionální tisk nebylo zakázáno.“

Buquoy: „No dobře, ale už jsem uvážel v obrovském množství. I toho nejlibější celníka mohlo napadnout, že tady něco nehraje.“

Mašek: „Nenapadlo ho vůbec nic. Oni od kontrarozvědky ČSSR dostali rozkaz, nalézt něco, co by Vás usvědčovalo ze špionáže a ne o něčem přemýšlet. Když nic nenašli hlásili to do Prahy. Pro vyvědčáctví zde nebyl důkazní

materiál. Museli by Vás tedy odsoudit za něco, pro co důkazy měli.“

Buquoy: „A to bylo co? V průběhu výsledku mě vyhrožovali deseti lety a potom to zkrátili na pět let zákazu vstupu na území ČSSR. Jak si tom mám vysvětlit?“

Mašek: „Oni Vás odsoudili za aktivní odboj proti socialismu a to nejen v ČSSR, ale dokonce celosvětově. Dostával se Vám sice do rukou legální tisk a archivní materiál ale, coby novinář, jste ho zneužíval k odboji proti socialismu. To byl jediný důkaz, který měli a podle toho jednali. Proč

Vám zkrátili lhůtu zákazu vstupu do ČSSR z deseti let na pět let, to nevím.“

Buquoy: „Pane majore napadá Vás ještě něco důležitého?“

Mašek: „Napadá mě pouze záhadná skutečnost, že ačkoliv kontrarozvědka ČSSR a StB o Vašem protisocialistickém odboji již od roku 1974 přesně a detailně věděla, proč došlo k Vašemu zatčení až v listopadu 1982? Podle mých zkušeností Vás měli zatknout již nejpozději v roce 1976, když jste psal pro britský vysílač SFB. Nejenže, to neudělali, nýbrž Vám pravidelně udělovali víza ke

vstupu do ČSSR a dokonce Vám umožňovali přístup do archivů, ačkoli věděli, že to vše bude použito k odboji proti socialismu. Nějaká významná osobnost za Vámi musela stát, která měla zájem na zhroucení socialismu v ČSSR. K Vašemu zatčení došlo až po výměně protichůdných politických názorů na Jaroslava HAŠKA se sovětským spisovatelem Alexandrem DUNAJEVSKÝM, toho času v Praze. Určitě Vaše protisovětské postoje v Moskvě nahlásil a k Vašemu zatčení v listopadu 1982 vydala příkaz sovětská výzvědná služba KGB.“

PŘEMÁHEJ ZLO DOBREM

Ondřej Soběslavský, duchovní otec a kapitán ČAKO

Podnětem k této naší dnešní společné vzpomínce či připomínce je docela určitá událost, která se žel skutečně odehrála a to před několika desítkami let. A takové zastavení je zcela na místě, má své nezpochybnitelné oprávnění a to přesto, že se po většinou vzpomíná na události jiné, na ty které mají podle našeho kladné předznamenání a vzbuzují často vděčnou radost / na tom není nic špatného, je to příjemnější, život však není jenom příjemný /.

Je ovšem třeba dodat, že ona událost **nebyla v dějinách ojedinelá, vyjímečná.** Že to, co se tenkrát odehrálo, se už nikdy neopakovalo. Opak je žel smutnou, nevyvratitelnou pravdou.

Nejrůznější události, jejichž hnací silou je nenávisť, ničení a krutost, jsou po dnes téměř nepřetržitě přítomny ve světě, v němž se pohybujeme, a do něhož patříme. A jsou takřka na denním pořádku a tvoří nemalou část tzv. zpráv, veřejných sdělení, výpovědí o tom, co se ve světě děje / a velice často tato nedobrá sdělení mají „převahu“, na sděleními ostatními (to, že někdo jedná přínosně se skoro nedovíte, když už, pak docela jistě ne v tzv. hlavním vysílacím čase) /. **A někdy se i dokonce zdá, že je už ani nevnímáme, jsme zcela „otrlí“, „zvykli jsme si.**

Mám za to, že ovšem **nestačí popsat, vykreslit jak ony neblahé události proběhly / i když je**

to nepochybně třeba učinit co nejpečlivěji a každá úmyslná či neúmyslná nedbalost v tomto směru se nepřinese nic dobrého (jistě ne náhodou byly a jsou často „upravovány“, dějiny dle „potřeb“, v každý čas – na základní škole nám jednoho jara paní učitelka nadšeně líčila, co všechno dobré pro nás veliký soudruh Stalin udělal a na podzim téhož roku jsme museli toto hrozné jméno v učebnicích začernovat, podobně „upravovat“, musel své učebnice můj otec v čase 2. světové války, kdy kupř. Jména měst musela být na prvním místě uváděna v němčině) /.

Je proto nutné se **zodpovědně ptát po příčinách, kořenech těchto dějů** a na základě těchto zjištění objevovat naději na změnu, řešení

A **pro toto hledání** může být podle mého přesvědčení **užitečnou pomůckou výrok** jednoho z čelných myslitelů první generace křesťanů, totiž **apostola Pavla**. Ten v dopise, kterým se chtěl představit společenství Ježíšových učedníků v Římě napsal, **vyzval, doporučil „přemáhej zlo dobrem“.** Pavel tak **navazuje, připojuje se k tomu, co se mnohokrát, častokrát ozývá ve sbírce svědků zvané bible,** která je spolehlivým ukazatelem cesty pro ty, kdo si nemyslí, jak všechno v životě zvládnou snadno a hladce a především dobře.

Nuže právě **tato sbírka opakovaně připomíná, že ve světě je také nepřehlédnutelně přítomná neobyčejně horlivá, mi-**

mořárně snaživá, vynalézavá a vytrvalá moc zvaná zlo. A ta není rozhodně přínosem pro ty, kdo se s ní setkají, nebo dokonce si s ní „něco začnou“. Neboť ona nevytváří kladné hodnoty, není nikdy oporou, přínosem pro toho, kdo o něco hodnotného, přínosného usiluje. A tak všude, kde se jí dá příležitost, jdou lidé proti sobě, myslí jenom na sebe, derou se bezohledně za svým a na nic a na nikoho se přitom neohlížejí. A nedobře koná ten, kdo přítomnost zla ve světě podceňuje, nebere vážně toto Pavlovo doporučení – „přemáhej dobrem...“ však není projev slabosti. K tomu je třeba také kus odvahy a statečnosti / vždyť není záruka, jistota, že se to po-

daří /. A přeci právě tato svým způsobem riskantní konání je cestou vpřed. Protože **jenom tak zlo přichází o „potravu“, výživu, kterou pro svou „činnost“ potřebuje**, bez které se neobejde a tak ztrácí dech. Právě to jsme si připomínali před krátkým časem při svátcích zvaných velikonoce, které jsou pro církve, společenství Ježíšových učedníků těmi nejdůležitějšími – nejsou to svátky housátek, selátek a dalších A velikonoční událost s Ježíšem či v jeho jménu jsou **dosud velice aktuální výzvy**.

Krátký **dotaz** – jistě je velmi skličující, když je předčasně a násilně ukončen život člověka / a těch paneček je na válečných hřbitovech rozestých na

mnoha místech po celém světě (a o mnohých, kteří takto „skončili“, se ani nic neví) a mnozí z nich byli prakticky na počátku dospělosti, času, kdy člověk může a má být přínosem /. Ale **mnohem horší by bylo, kdyby právě to byl neodvolatelný závěr toho, čemu říkají filosofové existence, Končíval jsem tzv. poslední rozloučení touto prosbou – přijmi prosíme do své blízkosti**. Kdyby toto neplatilo, byla by to skutečná, neřešitelná tragédie.

Proto v tuto chvíli voláme – Pane, přijmi je všechny do své blízkosti.

Ondřej Soběslavský

„Trvalý mír skutečně je iluze, protože když se podíváte na historii, tak zjistíte, že lidská historie je historií konfliktů. A proto nemá smysl mluvit o něčem jako trvalý mír, což ale neznamená, že bychom neměli o mír vždycky usilovat.“

Petr Pavel, armádní generál v. v.

Zemřel Milan Kundera

Dne 11. 7. zemřel ve věku 94 let věhlasný český spisovatel žijící ve Francii Milan Kundera.

M. Kundera byl vynikajícím literátem – romanopiscem světového formátu (Nesnesitelná lehkost bytí, Žert), který kulturně proslavil Českou republiku.

Čest jeho památce!
Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

PLK. DOC. STANISLAV SCHORM ZEMŘEL (LAUDATIO POST MORTEM)

Dne 08. 08. 2023 v ranních hodinách zemřel ve věku 84 let plk. v. v. doc. Ing. Stanislav Schorm, CSc., zakládající a čestný člen České atlantické komise.

Plk. doc. Schorm zasvětil svůj život vědě a výzkumu. Působil jako vedoucí vědeckého oddělení Vojenské akademie (nyní Uni-

verzita obrany) v Brně a jako vedoucí vědecký pracovník ČAKO.

Zasloužil se o vstup České republiky do Severoatlantické aliance, o Českou atlantickou komisi a českou bezpečnost obecně! Byl významným činitelem české bezpečnostní komunity.

Jeho skon znamená velkou profesní a lidskou ztrátu.

Čest jeho památce, nezapomeneme!

Osobnost plk. doc. St. Schorma bude s námi i nadále svým silným odkazem.

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

Organizátoři „Historického vojenského festivalu“ na zámku v Táboře-Měšcích 2023.
Zleva doprava: Ing. Milan JŮZA a Ing. Jiří TĚHNÍK (Měšická samospráva), Dr. et Dr. Jan BERWID-BUQUOY (viceprezident a plukovník ČAKO), nadporučík Milan HOLUB (Armáda České republiky).

HISTORICKÝ VOJENSKÝ FESTIVAL

Po dlouhé odmlce osvětových pořadů park barokního zámku v Táboře-Měšcích opět ožil významnou společenskou akcí pod názvem „**Historický festival aneb pověsti zámku Měšického**“, která se konala dne 01. 07. 2023.

Zásluhu na tom má **Česká atlantická komise** (Jan Berwid-Buquoy a Jitka Samcová), **Armáda ČR** (nadporučík Milan Holub) a Měšická samospráva (Milan Jůza a Jiří Těhník).

Smysl akce bylo návštěvníkům, osvětovým způsobem, přiblížit historické vojenské dějiny středověku v doprovodu tehdejší dobové hudby... Zajímavou ukázkou

bylo i středověké osedláni koní se symbolikou erbu Království Českého...

Rádio „**Blaník**“ se při této příležitosti nechalo slyšet:

Historický festival aneb pověsti zámku Měšického jsou za rohem. Přijďte se 1. července pobavit s námi a začít prázdniny stylově na zámku! Bohatý program jistě zaujme každého člena rodiny.

Jitka Samcová, desátník ČAKO

Můžete se těšit na divadlo, soutěže pro malé i velké, dětskou bitvu o ztracený zámecký poklad, živou hudbu nebo velkolepou ohnivou

show. Nebude chybět ani dobové tržičce s občerstvením. Pokud se chcete dozvědět jak to bylo se ztraceným pokladem doopravdy a nebo si prostě jen chcete užít hezké odpoledne plné zábavy tak neváhejte a přijďte 1. července na zámek Měšice u Tábora! Začínáme ve 14:00 hodin. Těšíme se na vás!

Jitka Samcová

Rozmanitý výběr „staročeských“ medovin

„Středověké zátiší“

„Středověcí válečníci“ jsou připraveni!

„Středověké“ meče a přilby

Osedlané koně se znaky „Království českého“

Na „středověkém nádvoří“ je rušno...

◀◀ Polykač ohně...

◀ Ohňová show

Kůň „českého krále“

Fotodokumentace festivalu:
Jitka Samcová

NEZNÁMÍ HRDINOVÉ

ZAKLADATEL BRITSKÉ VÝZVĚDNÉ SLUŽBY MI-6

Rubriku vede: JUDr. Jitka Lenková

Mansfield George Smith, jak se původně jmenoval, pocházel ze středostavovské rodiny, jeho prapradědeček byl ředitelem Východoindické společnosti, která přivedla Indii do Britského impéria. Otec proslul jako námořní inženýr.

Mansfield se narodil v Londýně 1. dubna 1859. Vstoupil do námořnictva, byl důstojníkem na lodi Bellerophon, která v letech 1875–1876 pronásledovala malajsijské piráty, a roku 1882 se účastnil války s Egyptem. Dostal však chronickou mořskou nemoc, která ho vyřadila z aktivní služby.

V roce 1885 si vzal Jihoafričanku Doe Cloetovou, ta ale po dvou letech zemřela. Podruhé se oženil s May Cummingovou ze Skotska a přijal i její příjmení; své původní přestal používat. Díky manželčinu značnému

jmení nemusel mít strach o budoucnost. Byl nadšeným jachtařem, patřil k průkopníkům motorismu i letectví, získal pilotní licenci. Jezdil do Holandska a Švédska si zarybařit.

Na přelomu 19. a 20. století se někteří spisovatelé vyžívali v románech, ve kterých popisovali německou invazi na britské ostrovy. Třebaže to byly fantazie, čtenáře infikovaly pocitem hrozby. A k tomu přispívala snaha německého císaře Viléma II. rozšiřovat válečné loďstvo, což by mohlo ohrozit britské zájmy.

Cumminga přidělili do Úřadu tajné služby už v roce 1885. Hovořil francouzsky a byl „schopným důstojníkem s velkým šarmem“. Německy se teprve učil v jazykové škole.

Když ho v roce 1909 jmenovali šéfem výzvědné sekce, energicky se pustil do jejího budování. Nejdříve ji přesunul z vládní budovy na Viktoriini třídě do velkého bytu, který pronajal nedaleko Hyde Parku a Viktoriina nádraží. Vytyčil si základní pravidlo: Nikdo nás nesmí spojovat s vládou! A na hlavní poště si najal schránku s krycí adresou, která jakoby patřila firmě zabývající se exportem a importem – to je obvyklá zástěrka pro činnost výzvědných

služeb. Musel rovněž vymyslet řadu praktických věcí: zřídit systém spojení s agenty v zahraničí, vyvinout tajné pís-mo pro korespondenci, hledat způsoby tajného setkávání s nimi a tak dále. A hlavně verbovat nové lidi do služby podle přísných kritérií. Při debatách s úředníky, generály a admirály Cumming za čátkem roku 1910 zdůraznil, že za svůj hlavní úkol považuje „**včasné varování před zahájením války**“. Třebaže cílem jeho sekce bylo Německo, musel vysílat agenty i do ostatních států. Jeho intuice mu napovídala: „**Často můžeme získávat informace o Německu prostřednictvím jiných zemí a tajemství, které před námi (Německo) tají, mohou být k dispozici kdekoliv.**“ Třebaže byl při rozhodování strohý, podřízení ho měli rádi. Vedl jednu z nejtajnějších institucí království, a přesto si občas počínal jako výstřední kluk. Nejednou se projížděl po Whitehallu, ulici, kde sídlí většina ministerstev, na koloběžce. Špionáž považoval za „**opravdový sport**“, za „**hru pro gentlemany**“.

Karel Pacner

NAPSALI O NÁS JINÍ

Vy jste Čech jak poleno!
Luboš Chlumský

Vážený pane Chlumský,
my jsme všichni děti jednoho Boha. Každý z nás odněkud někam přišel. Berwidové (původně Berwick) byli Angličané. Buquoyové (původně Bucquoy) byli Francouzi. Do Čech přišli v době 30. leté války 1618–1648.

J. B-B.

Na každém prezidentovi by se našlo dost špatného. To, že někteří vynikají, je více méně zásluhou médií. Špatné věci nerozmazávají a kladné zveličují. U těch druhých se chovají opačně.

Štěpán Bicera

S volbou nového prezidenta jsem spokojen. Jistě, čas ukáže. Ostatně, on již ukazuje. Jak jsme odvykli. Na Hradě je živá bytost! Mluví a pohybuje se. I docela rozumně. Vážně, to je pouze letmá připomínka.

Miroslav Buček

Kritická slova na adresu dosavadních prezidentů беру a respektuji jako váš tendenční názor. Zvláště u pana Klause se jeho politické angažmá opravdu nedá smrsknout jen na krádeň pera. Nicméně budu vašemu názoru na následující vývoj velmi držet palce, aby byla pravda na vaší straně. Protože pokud to tak bude - čeká nás dobrá budoucnost. A tak souhlasím jen s nadpisem „Nová naděje....“

Zdeněk Danda

Pane Danda, Václav Klaus si prý na nějaké pouti na Moravě objednal bramborový salát a sekanou. Potom prý se vzdálil bez placení... Pakliže je to pravda,

souhlasím s Vámi, že jeho prezidentství, skutečně nelze „smrsknout“ pouze na krádeň psacích potřeb!

J. B-B

I já bych si docela přál, aby nový prezident měl mnohem vyšší úroveň než ti dva před ním, co pocházejí z Prognostického ústavu. Jenže ty lampasy mě nějak stále nutí dávat pozor, jak se vybarví.

Jiří Cíz

Je třeba to obdivovat. Tolik naivního optimismu ve vašem věku - to je vážně úžasné.

Antonín Kounovský

Pane Kounovský, co kdyby jste to zkusil např. s tímto výrokiem:

Pakliže jsi schopen o něčem snít, jseš schopen to i uskutečnit!

Walt Disney

Mám pocit, že jste to se zařazením dr. Emila Háchy mezi zločince silně přehnal! Tam ho řadili komunisti!

Jiří Kozák

Já si myslím, že by ho tam měl zařadit každý demokraticky smýšlející, slušný člověk. Komunisti ho tam zařadili sice právem,

ale s ním tam měli také zařadit sami sebe...

J. B-B

S tím Vaším výrokiem o Háchovi absolutně nesouhlasím! Vzal tu funkci v podstatě proti své vůli a považoval ji za službu českému národu ve velmi těžké době.

Petr Lorenc

Pane Lorenci, kdybychom měli rehabilitovat Háchu, museli bychom rehabilitovat všechny komunistické prezidenty. První tři přebírali své úřady v době nejbrutálnějšího stalinizmu a ti poslední dva pod nátlakem okupačních vojsk Sovětského svazu. Takže také ve velmi těžké době!

J. B-B

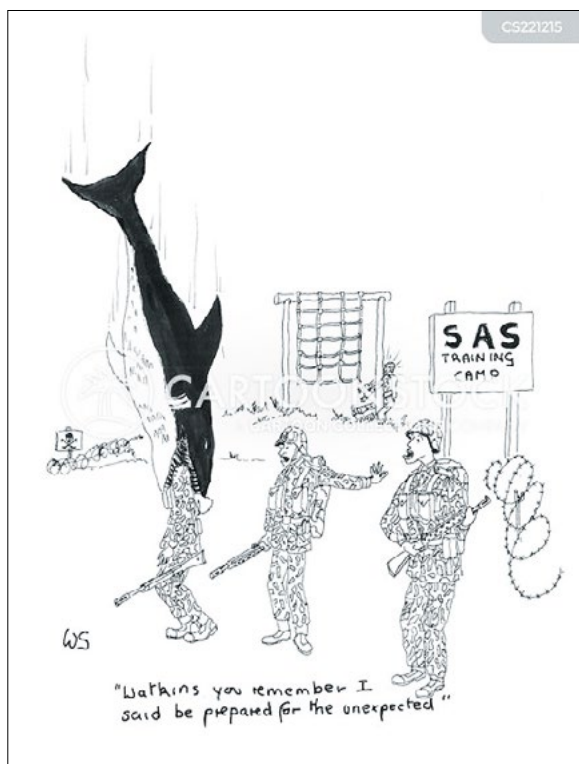
Jste velice inteligentní člověk, ale není mi dost dobře jasné, proč pořád tomu prezidentu Pavlovi nadřuzujete.

R.S., Kanada

Nikomu zásadně nenadržuji, nýbrž bádám a konstatuji. Je to ostatně moje morální povinnost, coby docenta politických věd, vůči humanizaci lidského společenství...

J. B-B

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA

„Neměj mi to za zlé, ale ty tvoje hrdinské vojenské paměti se čtou jako pohádky pro dospělé...“

(Z francouzského vojenského humoru)

„Watkinsi, pořád vám vtlokám do hlavy, musíte být vždy připraveni na zcela nemožné!“

(Z amerického vojenského humoru)

„Víme, že jste dobrý kat a práce vás těší, ale prosím vás... nezpívejte si u toho“

„Promiňte, ale nevíte, kde bych se tady mohla vymočít, aby po mně Rusové nestříleli?“

(Z ukrajinského vojenského humoru)

„Pánové, neviděl někdo z Vás náhodou kapitána Rileyho?“

(Z kanadského vojenského humoru)

"Když něco opravdu chceš, celý vesmír se spojí, abys to mohl uskutečnit."

Paulo Coelho

JESTLI NAJDEŠ V ŽIVOTĚ CESTU BEZ PŘEKÁŽEK, URČITĚ NIKAM NEVEDE

CESTAZASNEM.COM

OBSAH

SLOVO PREZIDENTA	2
HIROŠIMA A NAGASAKI	2
NOVÝ PŘEDSEDA ÚSTAVNÍHO SOUDU ČR	3
ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA TSCHECHIENS PRÄSIDENT PAVEL TRAF SICH IN SELB MIT SÖDER UND POSSELT.....	3
ČESKÝ PREZIDENT PAVEL SE V SELBU SETKAL SE SÖDEREM A POSSELTEM	4
5 ZPŮSOBŮ, JAK VYTVOŘIT DOKONALOU OMLUVU.....	4
ŘEDITEL BRITSKÉ ROZVĚDKY V PRAZE.....	5
30 LET VOJENSKÉ SPOLUPRÁCE.	5
ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA KŘESLO PRO HOSTA – SETKÁNÍ S OSOBNOSTÍ ČAKO	6
MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ ČÁST 12: PŘI VÝSLECHU JSEM NESMĚL ZEMŘÍT.....	7
„PŘEMÁHEJ ZLO DOBREM“.....	8
PLK. DOC. STANISLAV SCHORM ZEMŘEL (LAUDATIO POST MORTEM)	9
KOLUMNA MĚŠICKÉ SAMOSPRÁVY, PARTNERA ČAKO	10
HISTORICKÝ VOJENSKÝ FESTIVAL	10
NEZNÁMÍ HRDINOVÉ	13
NAPSALI O NÁS JINÍ	14
VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA ...	15
CITÁTY K ZAMYŠLENÍ.....	16

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1000 výtisku.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Telefon: 607 935 400, e-mail: jan.berwid-buquoy@arcor.de. Nevyžádané příspěvky se nevracejí!

Grafická úprava Tiskárna Karmášek.

Redakční rada: Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy (šéfredaktor, zpravodajství z domova i ze světa), JUDr. Jitka Lenková (zástupce šéfredaktora, známí i neznámí hrdinové), docent JUDr. Mgr. Pavel BÍLEK, Ph.D. (Slovo prezidenta a odborné články), Eugen Berwid (aktuální zprávy z domova i ze zahraničí), Zdeňka Pustayová (fotodokumentace), Jaroslav Prošek, MBA.

Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem prezidia ČAKO.

Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory prezidia ČAKO.

Výtisky CZAF jsou neprodejné.